

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Episcopatus de littera P. cap. L.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

Episcopatus de Littera. O.

Cap. XLIX.

Osnabrugenses, in Germania, sub Coloniensi Archiepiscopo.

D. 19 **M**ARQUARDVS, Monachus & Abbas, Monasterij Sancti Viti Corbeix Saxonice, anno Domini 1087. decimus nonus Episcopus Osnabrugensis creatus, præfuit difficillimis temporibus annis sex; quibus uix completis, ab administratione remotus, (causa putatur, quod aperte nimis se Imperatori libertatem ecclesiasticam oppugnanti, opponeret, & partes Pontificis Romani coram tueretur) ad Monasterium reuersus, in pace uitam finijt. *Crantzzius metrop. libro 5. cap. 36.*

Oxomenses in Hispania, sub Toletano Archiepiscopo.

S. AETHERIVS, Hispanus, & Monachus in Hispania, & dein de ob insignem & doctrinam, & sanctitatem Episcopus Oxomensis, siue Vxamenis renunciatus: hæreticorum sui temporis opiniones malleo uerbi diuini, fortissimè contudit, ut eius scripta testantur. Vixit anno Domini 790. *Morales, lib. 13. c. 26. 27. & alij.*

Episcopatus de litera P.

Cap. L.

Padeburnenses in Germania, sub Moguntino Archiepiscopo.

D. 11 **R**UDOLPHVS, siue ut Trittemius habet Rotho, seu Pnorho, Monachus, & Abbas Hirsfeldensis, in tractu Moguntino, uir doctrina, & religione præcipuus, ecclesie Padebornensi præfectus anno Domini 1039. præfuit annis 13. qui quantum honore administrationis cunctos præibat, tantum uirtute præstabat, & eruditione. Obijt anno a Christo nato 1052. *Trittemius lib. 4. c. 215. & Crantzzius metrop. libr. 4. cap. 15. & Demochares de sacrif. Misse, Tomo 2. c. 35.*

Domnus Bernardus Monachus & Abbas S. Viti Corbeix Saxonice, uir non minus religione, quam sanguinis nobilitate clarus, Padebornensem quidem Cathedram ascendit, sed quo tempore, cum

Trit-

Trittemius non explicet, definire non audeo. Quinque enim huius nominis Bernardi, huic sedi præfuisse apud Crantziium lego, sed quis eorum quinque fuerit iste Bernardus nõ refert: ideoque coniectura explicare nolo, quod ab auctoribus non proditur. *Trittemius, lib. 4. c. 257.*

28 Domnus Henricus Spiegel, Monachus, & Abbas Corbeia Saxonica, factus est Episcopus Padeburnensis anno Domini 1360. Vir fuit satis seuerus, iustitia & ueritatis tenax, & inimicis durus. Pacem super omnia inter subditos uolebat. Præfuit laudabiliter satis annis octodecim, obiitque anno Christi 1378. *Trittemius lib. 4. cap. 266. Crantzius, libro 9. cap. 44. metrop. & Demochares, To. 2. c. 35.*

Parentini in Istria, sub Patriarchatu Aquilegiensi.

D. Bertholdus, Monachus & Abbas S. Anastasij de Parentio, quod nunc S. Nicolai uocatur, circa annum Domini 1114. factus est Episcopus Parentinus, ut colligitur ex quodam priuilegio ab ipso Monachis S. Nicolai de Littore cõcesso, ubi sic loquitur: Sic tradimus hæc superscriptam ecclesiam S. Anastasij, quæ etiam olim Abbatia nostra fuit positam in Insula ante Parentinam ciuitatem. *Ex archiuio S. Nicolai de Littore.*

Parisienses in Francia, sub Senonensi Archiepiscopo.

19 S. GERMANVS, Gallus, Monachus, & Abbas Sancti Synphoriani in Gallia, ob incredibilem eruditionem, & sanctitatem eximiam, Parisiensibus Pastor datus, officium sibi cõmissum diligenter expleuit; in tantum ut inter Sanctos connumerari meruerit. Obiit anno Domini 578. die quinto calendas Iunij. *Fortunatus Episcopus in eius uita apud Surium, Tom. 3.*

26 Domnus Aegelbertus, siue Egilbertus Monachus in Gallia, uir doctus, & religiosus, cum Episcopalem sedem Dorcestrensem, annis decem summa uigilantia gubernasset, quorundam iniurijs lacessitus, cathedram & regnum Angliæ reliquit; & in Ecclesia Parisiensi Episcopus constitutus anno Domini 661. non minori uigilantia, hanc quam priorem sedem administrauit. *Trittemius lib. 4. c. 142.*

48 D. Goslinus, siue Gorlinus, Monachus, & Abbas S. Dionysij Parisijs, uir doctus, & multæ apud Regem æstimationis, ad Pontificatum Parisiensem assumptus anno 885. suo munere egregie functus est. Suo tempore Abbatia S. Germani, & S. Genouefa ab hostibus igne consumptæ sunt. Obiit circa annum Domini 900. *Belforestius in Catalogo Abbatum S. Dionysij.*

68 D. Theobaldus, monachus Cluniacensis, & Prior S. Martini
de

de Campis, uir, ut ait Chronicon Cluniacense illustris, & magnus Monachus, uirtutibus plenus, meritis promoueri ad Episcopale Parisiorum dignitate meruit. De quo extant Epistolæ ad Petrum olim Abbatem suum Cluniacensem: & ipsius Petri ad eundem; de quibus habentur in 10. libro epistolarum ipsius Petri. Floruit ab anno Domini 1130. ad 1150. *Chron. Cluniacense. MS.*

Patauienses in Germania, sub Saltzburgensi Archiepiscopo.

D. ALEMANNVS, monachus monasterij Sancti Ioannis Magdeburgensis, uir eruditione & doctrina clarus, ad Episcopatum electus, in omni religioſitate uitam duxit, & quatum fuerit in utraque pagina uerſatus, docent monumenta, quæ posteris reliquit. *Trutemius, lib. 4. c. 242.*

Pictauienses in Aquitania, sub Burdegalensi Archiepiscopo.

48 D. EBROINVS, Monachus, & Abbas S. Germani de Pratis Parisijs, ad Pictauiensem cathedram assumptus, tempore Ludouici Pij Imperatoris, annis aliquot cum strenuè eandem gubernasset, migrauit anno 858. *Belforestius in Cosmographia sua.*

D. IOANNES de Montelambert, Monachus, & Prior S. Martini de Campis, idem onus sustinuit aliquot lustris; & cum honore ab hac luce subtractus est; sed quo floruerit tempore mihi incertum. *Belforestius in catalogo Priorum S. Martini, in Cosmographia sua.*

Placentini in Hispania, sub Compostellano Archiepiscopo.

D. PETRVS Poncius, Hispanus, Monachus Ordinis S. Benedicti in Hispania, sed cuius monasterij non refertur à Morale, qui de eius laudibus in descriptione Hispaniæ suæ multa narrat, & cui iam Episcopo Sancti Eulogii opera dedicauit, ob incredibilem sapientiã suam ad fastigium Pontificatus eleuatus, mirabili quodam artificio doctrinæ suæ arcana omnibus nota esse uoluit. Duos enim fratres Germanos & sororem Contestabilis Hispaniæ, ab infantia mutos, noua quadam sapientiæ adinventione, & arte prorsus inaudita, perfecta tamen, ad plenum uerba proferre, perfecte que loqui docuit, ita ut de illo dici possit illud Sapientis, *Sapientia aperuit os mutum.* Quo uerò id factum sit ipse Ambrosius Morales in descriptione Hispaniæ suæ, sequenti uerbis Hispanicis edocet. Ea autem ideo à nobis et Hispanicè inserta sunt, ut lectori manifestum fiat, nulla nostra hic esse, sed omnia ut uidimus, uel legimus apposuisse. Sic igitur loquitur.

El otro insigne Espannol de ingenio peregrino, y de industria increyble, sino la uieramas uisto, es el que ha ensennado a hablar los mudos, con arte perfecta, que el ha inuentado. Y es el Padre Fray Pe-

Pedro Ponce monje de la Orden de S. Benito, que ha mostrado a hablar a dos hermanos y una hermana del Condestable, mudos. Y agora muestra a un hijo del justicia de Aragon. y para que la marauilla sea mayor, quedan se con la sordedad profundissima, que les causa el no hablar. Assi se les habla por fennas, o se les escriue, y ellos responden luego de palabra, y tambien escriuen muy concertadamente una carta, y qualquier cosa. Vno de los hermanos del Cõdestable, se llamo Dõ Pedro de Velasco, que aya gloria. Biuió pero mas de ueynete annos, y en esta edad fue espanto lo que aprendio; pues de mas del Castellano, hablaua y escreuia el latin casi sin solecismo, y algunas ues con elegancia: y escreuia tambien con caracteres Griegos. *Hæc Morales.* Floruit iste Petrus tempore Caroli quinti Imperatoris, & Philippi I I. Regis Hispaniarum; quando tamen obierit rescire nondum potui. *Ambrosius de moralibus loco supracitato de Monachatu; & in epistola dedicatoria operũ Diui Eulogij ad eundẽ, de Episcopatu.*

Polycastrenses in Apulia, sub Salernitano Archiepiscopo.

S. P E T R Y S, Salernitanus, Monachus, & Abbas tertius monasterii Sanctæ Trinitatis Cauæ, antequam Abbas efficeretur, petente Clero, & Principe Gifulpho, Episcopus Polycastrensis consecratus est, quo in uitæ genere talem se exhibuit ut ab omnibus amareretur. sed cum perpenderet culpæ Pastoris attribui, quicquid ab ouibus delinquitur, honori & oneri cædens ad Monasterium suum reuersus est, in quo quasi unus ex fratribus humillimè conuersatus, dignus habitus est q. Leoni abdicanti succederet anno 1080. Obiit anno 1120. quarto nonas Martii miraculis clarus. *Ioãnes Abbas in eius uita, apud Suriũ Tomo 2. & Tabula Cauenses.*

Pompelonenses in Nauarra, sub Cesar Augustano Archiepiscopo.

D. S A N C T I V S Hispanus, monachus & Abbas Leirensis, deinde Põpelonensis Episcopus creatus anno Dom. 1032. strenuè annis multis officio suo functus, sapientiæ laude clarus obiit. *Ioannes Mariana in Amal. Hisp. lib. 8. c. 14.*

D. R a m i r u s, Aragoniæ Regis filius, monachus S. Pontii Tome-rii, ex Burgenfi, Episcopus Pompelonensis factus, transijt deinde ad sedem Barbastrensem. *Idem Mariana, lib. 10. c. 15.*

Pragenses in Boiemia, sub Moguntino Archiepiscopo.

I D. D E T H M A R V S, Saxo, monachus Magdeburgensis, deinde omnium acclamatione primus Pragensis Episcopus in Boiemia, electus, & a Boleslao Rege confirmatus, consecrationem accepit ab Archiepiscopo Moguntino: Vir fuit integerrimus, & sui gregis

custos vigilantissimus. Obiit anno Domini 981. *Ioannes Dubravius in Hist. Boiem. lib. 6.*

2 S. Adalbertus, Boiemus, Voytichius ante uocatus, Slaunici, siue Sclauici, Libecensis Comitis filius, monachus primum Magdeburgensis; deinde Dethmaro mortuo, Pragēsis Episcopus a Boleslao Principe, uolens nolens renunciatus, multa aduersa in episcopatu sustinuit; unde quorundam æmulorum suorum inuidia pulsus, per annos septem monachus, sub Leone Abbate, in monasterio S. Alexii, siue S. Bonifacii Romæ, uixit: sed inde tandem reuocatus, & sedi restitutus suæ, cum Prussis Euangelium prædicaret, ab ijs martyrio coronatus est anno 997. regiminis assumpti sextodecimo, die nono cal. Maij. *Idem Dubravius lib. 6. Tritemius, lib. 4. cap. 206. & alij.*

3 D. Strachiquas, Boiemus, Boleslai sæui Boiemæ Principis filius, monachus monasterii S. Emerani Ratisponæ; deinde Pragensem ecclesiam, ut regeret a S. Adalberto rogatus, primum recusat, pietatis & religionis, ut dicebat, causa; Sed cum eodem sancto exulante hâc postmodum dignitatem ambiens, sui uoti compos factus fuisset; in ipsa consecratione sua a Diabolo arreptus, tandiu ab eo concussus est, donec animam exhalaret: quod factum eidem a S. Adalberto prænunciatum fuerat. Vixit anno Domini 984. *Idem Dubravius ibidem. Aeneas Siluius in hist. Boiem. cap. 16. & alij.*

4 D. Thiedagus, siue Theodatus, Saxo, monachus S. Viti, Corbeie Saxonice, & Othonis Imperatoris a sacris, & ab epistolis, Hemma Boleslai Principis uxore procurante, quæ uiri doctrinam, & morum grauitatem nouerat, Adalberto successor datus anno 997. præfuit strenuissimè annis plus minus 33. & tandem Regi, & populo suo carus obiit anno 1030. *Tritemius, lib. 4. cap. 109. & alij.*

5 D. Exardus, siue Helichardus, Saxo, monachus & Abbas monasterii Nouæ Ciuitatis, & deinde post Thiedagum Episcopus Pragensis quintus, scientia, & religione, quibus non mediocriter effulgebat, populum suum laudabiliter rexit, Fratresque Principes inter se discordes, sua oratione & humilitate, ad concordiam attraxit. Floruit anno Domini 1040. *Tritemius, lib. 4. cap. 112. & alij.*